

Legea privind colarizarea – Anglia și Țara Galilor

Actul legislativ fundamental privind educația în Anglia și Țara Galilor este **Actul privind educația 1996** (un act care reunește Actul privind educația din 1944 și legislația elaborată în acest sens ulterior).

Singurul capitol relevant este (împreună cu precizările)

Obligațiile principale:

secțiunea 7

Prințelul fiecărui copil cu vârsta de colarizare stabilită prin lege are obligația să –i asigure copilului respectiv educația corespunzătoare:

- a) vârstei, capacității și abilităților copilului și
- b) tuturor cerințelor speciale educaționale pe care le solicită o educație colară normală **sau de orice fel**.

Obligațiile Autorității Locale pentru Educație (LEA)

Obligațiile și drepturile LEA privind copiii educați la domiciliu sunt cuprinse în Actul privind Educația, din anii 1944 până în 1996. Acestea sunt discutate pe larg în capitolele 437 – 443 ale Actului din 1996 (cu excepția cerințelor educației speciale) și sunt limitate de prevederile din aceste capitole.

437. – (1) **În cazul în care** autoritatea locală pentru educație constată că un copil cu vârsta obligatorie pentru colarizare împlinită din jurisdicția sa nu are parte de educație corespunzătoare prin vizitarea regulată a unei școli sau prin alte metode de colarizare, aceasta va solicita în scris principalele respective să demonstreze până la termenul stabilit în notificare faptul, că copilul are parte de educație corespunzătoare.

Responsabilitatea principalelor:

În capitolul 576 al Actului privind Educația din 1996 termenul de principale este definit în legătură cu termenul de copil sau persoană străină ca fiind de asemenea și persoana:

- (a) care nu este principale în sine, dar îndeplinește sarcinile principalei, sau
- (b) care este tutorele acestuia.

Prințelul are responsabilitatea de a se asigura de faptul că copilul său are parte de o educație corespunzătoare, **aceasta trebuie să decidă** dacă copilul va studia în cadrul unei școli sau la domiciliu.

Este important de menționat faptul că obligația de a asigura educația copilului este stabilită în exclusivitate în capitolul 7.

În cazul în care copilul nu este înregistrat ca elev la o școală, părinții nu au nici un fel de obligație sau restricție. În particular **nu au obligația:**

- să solicite aprobarea pentru o educație de altă natură,
- să iniție de a informa LEA,
- să însoțească în mod regulat cu LEA,
- să dețină aprobări privind anumite standarde particulare,
- să aibă o calificare specială,
- să acopere programa de învățământ a unei anumite școli,
- să respecte programa de învățământ națională,
- să elaboreze programe detaliate în avans,
- să respecte anumite ore, zile sau termene pentru studiu,
- să aibă un anumit orar fix,
- să predea anumite lecții standard,
- să reproducă un anumit tipar de școală pentru un anumit grup de socializare,
- să corespundă unor anumite standarde colare specifice vârstei.

Însemnări

Regulamentul în baza căreia un elev trebuie să se înscrie de pe lista elevilor înscriși într-o anumită școală, este publicat în Regulamentul nr. 9 privind Educația (înregistrarea elevilor) din 1995.

[SI 1995/2089]. Conform regulament nr. 9(1)(c) un elev care a împlinit vârsta obligatorie de școlarizare trebuie să fie înscriși de pe lista elevilor dacă :

– acesta a încetat să ia parte la cursurile unei școli și conducătorul școlii primește o notificare scrisă de la părinți, conform căreia elevul are parte de o educație de altă natură.

Dacă părinții înțeleg în scris conducătorul școlii despre faptul că copilul său este educat la domiciliu, acesta are obligația să ia măsurile necesare pentru tergiversarea numelui copilului din evidențele școlii. Începând cu anul 1995 acest lucru este o cerință absolut legală, fără dreptul de a se implica. (Conform prevederilor din secțiunea 13(3) conducătorul școlii are de asemenea obligația de a raporta la LEA în termen de zece zile de la școală tergiversarea elevului respectiv din evidențele școlii). Astfel statutul legal al părinților care investesc în educarea la domiciliu a copilului nu atrage după sine anumite obligații, indiferent dacă copilul a fost retras de la școală sau nu; LEA are obligația de a informa părinții în acest sens.

Singurul caz în care **părinții** are obligația de a informa LEA despre intenția de a educa la domiciliu, este cazul elevilor înregistrați la școli speciale; în acest caz părinții trebuie să solicite aprobarea LEA (regulament nr. 9(2), conform Regulamentului privind Educarea (înregistrarea elevilor) din 1995 [SI 1995/2089]. Această reglementare specială are ca scop posibilitatea lui LEA de a se asigura că educația specială de care are nevoie acest copil va fi continuată și după ce copilul a fost retras de la școală, și nu are ca scop discriminarea drepturilor privind educația la domiciliu a copiilor cu nevoi speciale. Părinților trebuie să li se acorde ansa

rezonabil pentru a demonstra că sunt în stare să asigure la domiciliu condiții adecvate pentru desfășurarea activității de educație a copiilor cu nevoi speciale. Aceștia trebuie să li se acorde timp suficient și să fie informați corespunzător pentru a fi în stare să ia măsuri pentru eliminarea neajunsurilor constatate. În cazul în care părintele nu obține aprobarea de la LEA, acesta poate face apel la Secretariatul de Stat.

Obligațiile LEA:

Actul privind Educația din 1996 împuternicește pe LEA să ia măsuri **numai** în cazul în care are motive întemeiate să susțină că un părinte nu a respectat prevederile secțiunii 7. Nu sunt necesare investigații din partea unor alte organe de control, pentru a constata dacă educația la domiciliu are loc conform unor prevederi.

În cazul juridic (Phillips v. Brown, Divisional Court [20 iunie 1980, ne raportat] condus de Lord Justice Donaldson) s-a stabilit că LEA are dreptul de a porni o investigație neoficială a părinților.

Lord Donaldson declară :

Desigur o astfel de investigație nu are aceeași putere ca o notificare conform cap. 37 (1) din Actul privind Educația din 1944 (acum cap. 437 (1) din Actul privind Educația din 1996), iar părinții nu au obligația de a colabora. Ar fi oricum jenant pentru ei să facă acest lucru. În cazul în care părinții refuză să dea orice informație sau neag cu vehemență nu-și îndeplinesc datoria, fără a da detalii care să le susțină declarația, LEA va decide independent dacă îi se pare că părinții au încălcat secțiunea 36 (acum secțiunea 7 al Actului privind Educația din 1996).

Definirea termenului de educație adecvat

LEA, în momentul demarării unei investigații neoficiale (sau a unei investigații formale, dacă faptele evoluează în această direcție), trebuie să demonstreze organelor de justiție **cu probe evidente** că părinții investigați au eșuat în încercarea de a asigura o educație adecvată. Organele de justiție au obligația de a ține seama și de probele aduse de părinți sub orice formă, atâta timp cât acestea vin în sprijinul afirmației că copilul are parte de o educație adecvată. LEA nu are puterea de a solicita aceste informații sub nici o formă specificată.

DfEE (Departamentul pentru Educație din Anglia) admite acest lucru în însemnările informative intitulate: Copiii educați la domiciliu din Anglia și Țara Galilor:

3. LEA nu are automat dreptul de acces la domiciliul părinților. Părinții au dreptul de a refuza o vizită la domiciliu, dacă sunt în stare să demonstreze pe altă cale că asigură o educație adecvată, **de exemplu** prin prezentarea unor exemple de lucrări sau prin fixarea unor întâlniri în alt loc.

Un alt exemplu pot fi informațiile scrise, destul de largi pentru a fi posibilă stabilirea competențelor și a bunelor intenții în asigurarea unei educații adecvate, care nu este considerat conform definiției Lordului Donaldson ca fiind inadecvat.

Mulți părinți sunt îngrijorați de faptul că este violat dreptul la intimitate și autonomie al copilului, și orice referire la examinarea lor de către persoane străine, după un plan diferit poate da rezultate nerelevante. Din acest motiv unii părinți nu doresc să furnizeze către LEA informații prin vizite la domiciliu.

Ar fi binevenit, dacă LEA și-ar îndeplini sarcinile prin acceptarea informațiilor primite sub orice formă rezonabil și adecvat, prin a nu face presupuneri în avans, privind normalitatea **oricor** din aceste forme, ci prin venirea în întâmpinarea părinților prin sprijinirea alegerii făcute în mod deliberat de către aceștia, dacă acestea se încadrează în prevederile legale.

În cazul juridic R. v. Surrey Quarter Sessions Appeals Committee, ex parte Tweedie (1963, Lord Parker susține că: ... autoritatea privind educația nu ar trebui să insiste asupra unei inspecții la domiciliu ca unică metodă de a se convinge că copilul are parte de educație completă.

Nu există nici o bază legală conform căreia LEA are obligația de a face continuu investigații. Odată obținută dovada grijii pentru educație, obligațiile legale sunt îndeplinite și nu mai este necesar să se interzică. În orice caz, unii părinți s-ar putea să aprecieze ajutorul, sprijinul și înțelegerea legăturii în mod continuu, în aceste cazuri se pot organiza întreprinderi ulterioare. Unele organizații LEA au înființat centre speciale, prin care familiile pot beneficia de servicii.

Regulament școlar:

Actul privind Educația din 1996, cap. 437–443 (anterior cap. 192–198 al Actului din 1193)

Acesta se aplică:

– În cazul în care Autoritățile legale privind Educația observă că un copil care a împlinit vârsta obligatorie de școlarizare și nu are parte de educație adecvată, fie prin vizitarea regulată a unei școli, fie prin alte metode; în acest caz părinții vor primi o notificare în scris ...

Demersurile oficiale prevăzute în această secțiune nu ar trebui aplicate decât în cazuri foarte grave. Pentru orice eventualitate aceste cazuri sunt enumerate în mare cu caracter referențial:

1. În cazul în care LEA este în posesia unor informații clare privind faptul că procesul educațional nu are loc în mod adecvat, LEA va face o notificare în scris adresată părinților, prin care stabilește un termen de 15 zile pentru a-și satisface cerințele.
2. În cazul în care părinții nu sunt în stare să rezolve favorabil cazul, LEA trebuie să decidă dacă este necesar ca copilul să fie înscris într-o școală. Dacă acest lucru este necesar, se va emite un ordin de înscriere în școală, dar în prealabil se va emite o notificare prin care se desemnează școala la care urmează să fie înscris copilul, și se va acorda părinților șansa de a alege eventual o altă alternativă.
3. LEA va emite un ordin de înscriere în școală respectiv, urmând ca părinții să înscrie copilul în școala desemnată.
4. Părinții pot solicita de la LEA revocarea acestui ordin în cazul în care optează în favoarea unei alte soluții.
5. LEA are dreptul să dea părinții în judecată pentru nerespectarea ordinului, având însă șansa să piardă procesul, dacă părinții pot prezenta probe care să ateste educarea copilului prin alte metode.

Probele solicitate de organele judecătorești pentru a demonstra că se desfășoară un proces educațional adecvat, trebuie să fie de natură să convingă **o persoană rezonabilă prin argumente incontestabile**. (Conform cap. 447, LEA trebuie să dispună de un ordin de supraveghere a educației, indiferent dacă se decide să întreprindă procese judecătorești sau nu.)

Interpretări privind educația la domiciliu

Principiul dreptului părintelui de a opta este incontestabil. Familiile au dreptul să aleagă programul educațional pe care îl cred cel mai adecvat.

Nu putem avea pretenția ca un anumit sistem de educație să satisfacă necesitățile și să servească interesele tuturor persoanelor (multe persoane stagnează în evoluție sau nu pot exploata întregul lor potențial prin primirea unei educații formale într-o școală normală). Din acest motiv este important să existe o diversitate de alternative, **iar legea aprobă aceste diversități**.

O interpretare mai clară a unor termeni folosiți în Actul privind Educația din 1944 (înlocuit de Actul din 1996), se regăsește în cazul juridic Harrison & Stephenson (apel către Curtea Worcester Crown din 1981). Termenul de educație adecvat se definește aici ca fiind una care face posibil atingerea potențialului maxim de către copil, care este în stare să pregătească copilul pentru viața în societatea civilizației moderne. Termenul de adecvat este definit ca fiind cea care dă rezultate.

În caz concret această definiție acoperă o varietate diversă de metode de educație.

Nu se poate defini nici unul din sistemele de educație ca fiind corecte. Fiecare copil învață în mod diferit și în ritm diferit, vârsta cronologică are o influență mult prea mică în acest proces. Ar fi deci cu totul inadecvat de exemplu să se impună ca un copil educat la domiciliu, care nu beneficiază de metodele specifice învățământului colilor de stat, să poată citi sau aduna la o anumită vârstă. Există copii care ajung să citească și să cunoască numerele la o vârstă mai înaintată, dar acest lucru nu influențează capacitatea lor intelectuală la vârsta maturității. **Este de importanță vitală ca părinții și copiii să aleagă metoda de studiu care le convine și este important ca funcționarii LEA să înțeleagă și să sprijine metodele sau condițiile diferite de educație care corespund cazurilor particulare și se încadrează în prevederile legale.**

Actul privind Educația din 1996, partea a V-a (inclusiv Actul de reformă a educației din 1988)

Acesta cuprind programul de învățământ național, formulat în capitolele 351 – 353 (care înlocuiesc capitolul 1&2), care se aplică numai copiilor care sunt înscriși ca elevi la o școală (sprijinit de organele de stat sau nu).

Educatorii din studiul la domiciliu pot opta pentru un studiu care să se folosească de prevederile acestea în întregime, parțial, sau să nu în cont de acestea deloc.

Educația cu participarea sporadică sau fără participarea la cursurile unei școli

Actul privind Educația din 1996, capitolul 444 (anterior cap. 199 din 1993 al Actului derivat din cap. 39 al Actului din 1944).

Acesta tratează categoria de elevi înscriși la școli, care nu participă la cursuri, sau o fac numai în anumite intervale de timp. Dacă participarea la cursuri este refuzată doar din motive de anxietate, de obicei Departamentul de Educație se va implica în **informarea familiilor în legătură cu obligațiile, drepturile și opțiunile care le stau la dispoziție, inclusiv educația la domiciliu.**

Multe din organele LEA, în momentul în care se confruntă cu cazuri de fobie/anxietate față de școală, cu cazuri de refuz de a participa la un proces educațional în școli, încurajează familiile să ia legătura cu una din grupurile de sprijin a educației la domiciliu, în vederea obținerii de ajutor și sfaturi. Această acțiune deschide calea unei alternative acceptabile, deoarece dacă eforturile organelor oficiale sunt îndreptate spre a exercita presiuni asupra copilului cu problemele mai sus menționate să se reîntoarcă la școală pe care o privește ca un fel de temniță, întreaga familie (ca și copilul) va suferi în continuare din cauza stresului cauzat de intenția de a se sustrage de la muncă și din cauza bolilor nervoase care vor fi urmarea inevitabilă.

Educația la domiciliu este în măsură să prevină eventualele neplăceri în continuare și îi dă posibilitatea copilului să opteze pentru reîntoarcerea la școală mai târziu.

Sistemul flexi-timp sau participarea parțială la cursurile unei școli.

Există familii care preferă participarea la cursuri în sistem flexi-timp.

Conform prevederilor cap. 444(3) al Actului privind Educația din 1996

Orice copil care a îndeplinit vârsta minimă decolarizare, care este înscris la o școală, trebuie să participe în mod regulat la cursuri. Absențele motivate nu se iau în calcul. În cazul acestor absențe motivate oficial se

consideră că copilul este prezent la școală, procesul de instruire având loc în această perioadă prin alte metode decât cele normale. Astfel se consideră că copilul are parte de o educație adecvată. Rezolvarea acestor situații de competență fiecărui copil în parte. (cap. 444(9)).

Copiii care necesită o educație specială, educați la domiciliu

Copiii care necesită o educație specială sunt definiți în cap. 312(1) al Actului privind Educația din 1996 ca fiind:

– copiii cu dificultăți în învățare, care necesită o îngrijire specială. Dificultatea în învățare se definește mai departe corelat cu copiii care au împlinit vârsta de 5 ani în cap. 312(2):

a. copilul care întâmpină greutăți semnificativ mai mari în învățare, decât majoritatea copiilor de vârsta sa,

b. copilul cu un handicap care îi îngreunează procesul de învățare, la care iau parte de obicei copiii într-o școală normală ...

Dreptul unui copil cu necesități speciale de a fi educat la domiciliu este reglementat în secțiunea 7 (b):

Prinții fiecărui copil care a împlinit vârsta obligatorie decolarizare trebuie să asigure condițiile necesare pentru ca acest copil să aibă parte de o educație adecvată,

a. corespunzător vârstei, abilității și aptitudinilor sale și

b. conform cerințelor speciale de care copilul are eventual nevoie,

fie prin participarea regulată la cursurile unei școli, fie prin **alte metode**.

Prinții care își îndeplinesc îndatoririle din secțiunea 7 prin educarea copilului prin alte metode nu au nevoie de nici un fel de calificare particulară sau specială în acest sens.

În cap. 312(2) al Actului se formulează îndatoririle LEA de a ține cont de cerințele în identificarea și evaluarea necesităților de educație specială, sub conducerea secretariatului de Stat.

Identificarea și evaluarea copiilor cu nevoi speciale

În cap. 321(3) se stipulează responsabilitatea LEA privind copilul:

– dacă are domiciliul în perimetrul său și ...

nu este înscris la școală, a îndeplinit vârsta de doi ani și încă nu a împlinit vârsta obligatorie decolarizare, dar figurează în evidențele sale ca având nevoie (sau cu probabilitatea de a avea nevoie) de educație specială.

Conform cap. 321(2) LEA are obligația de a **identifica** un copil față de care are responsabilități, **dacă** :

a

b. are nevoie de o educație specială, și

c.

d. este necesar ca autoritățile să stabilească măsurile care trebuie luate pentru educația specială și pentru învingerea eventualelor dificultăți în procesul de învățare al copilului.

De asemenea LEA are fa de copii educa i la domiciliu cu nevoi speciale datorita de a identifica **formal** i de a evalua, dac în procesul de înv mânt al acestor copii cu nevoi speciale autorit ile trebuie s ia anumite m suri. În cazurile în care p rin ii i LEA stabilesc de comun acord c se îndeplinesc toate condi iile necesare desf ur rii activit ii de educa ie la domiciliu, nu mai este necesar nici un fel de procedur formal .

Eviden a copiilor cu nevoi speciale

inerea unei eviden e este necesar i are ca scop ini ial facilitarea activit ii LEA în luarea unor decizii privind desf urarea procesului educa ional în cadrul unor coli sau în familie. În cap. 324(1) se afirm c :

– Dac în urma constat rilor prev zute în cap. 323 ... este necesar ca LEA s ia m suri speciale pentru a înl tura unele dificult i în procesul de înv mânt al unor copii, autorit ile au obliga ia de a ine o eviden privind aceste nevoi speciale în procesul de înv mânt.

Dac LEA stabile te pe cale legal c cerin ele unui copil cu nevoi speciale, educat prin alte metode nu pot fi satisf cute f r aportul LEA, i dac ar fi benefic ca LEA s monitorizeze procesul de evolu ie al acestui copil, LEA trebuie s fac un raport în acest în sens. În prim faz LEA va prezenta p rin ilor o propunere (un program, 27(2)(a)). P rintele are dreptul ca într-un anumit interval de timp s fac recurs la oricare parte din acest program. În urma acestui recurs urmeaz ca LEA s decid dac mai este necesar s se întocmeasc acest raport. În astfel de cazuri trebuie s se fac o notificare în scris despre decizia care s-a luat i despre dreptul p rin ilor de a face recurs (cap. 325(1)).

Reglement rile privind copiii cu nevoi speciale (sec iunea 4.18) stabilesc faptul c LEA poate considera orice act compatibil ca fiind înlocuitorul raportului, împotriva acestui act putându-se cere de asemenea recurs.

LEA are datoria de a onora drepturile p rin ilor în a primi l muriri, i în a apela la Tribunalul Educa iei Speciale conform detaliilor din cap. 326 i 328 i programa nr. 27 al Actului din 1996, i are datoria de a informa p rin ii în leg tur cu aceste drepturi.

În cazul în care este necesar s se fac un raport i LEA trebuie s se implice pentru ap rarea drepturilor unui copil care necesit o educa ie special în cap. 319 sunt men ionate metodele prin care LEA se poate implica în luarea unor m suri pentru educarea copilului **prin alte metode**.

Observa ii în leg tur cu raportul:

În cazul în care trebuie s se fac un raport, atâta timp cât acesta este întemeiat, LEA are obliga ia s efectueze anual o verificare a stadiului de evolu ie în cazul copiilor care au nevoie de o educa ie special . Regulamentul de func ionare din 1994 sec iunea 6:1 prevede de asemenea dreptul LEA de a efectua un control în orice moment.

În cazul unui control la un copil care a fost scos din eviden ele unei coli pentru a beneficia de educa ie prin alte metode, s-ar putea opta între urm toarele variante:

– în cazul în care sec iunea 4 a regulamentului nume te o anumit coal cu anumite facilit i necesare în anumite cazuri particulare.

– în cazul în care p rin ii i LEA recunosc faptul c anumite condi ii speciale de studiu nu pot fi îndeplinite de p rin i.

În cazul unui control se poate hot rî revocarea dreptului de a educa copilul prin alte metode.

Copilul nu mai beneficiaz de condi ii speciale de studiu odat cu p rirea colii denumite.

Este un lucru cert evident pentru părinții LEA, că părinții pot asigura toate condițiile speciale de studiu pentru copil fără supravegherea LEA.